

напрацьовані Конституційною комісією зміни нині стали частиною Основного Закону й отримали закріплення на законодавчому рівні. Ухвалений 2 червня 2016 року новий Закон «Про судоустрій і статус суддів» втілює основні конституційні засади організації судової влади та конкретизує механізми здійснення правосуддя в Україні відповідно до європейських стандартів.

Література

1. Копиленко О., Богачова О. Законотворчий процес: стан і шляхи вдосконалення. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://instzak.com/index.php/journal/article/download/1272/1182>

УДК 342.951:351.82(043.2)

Кохан Б.А., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ В ЕЛЕКТРОННІЙ ФОРМІ: ДОСВІД КРАЇН ЄС

Адміністративні послуги - це те, що робить державу видимою для своїх громадян. Державні служби - це пряма лінія громадян до уряду. Вони роблять взаємодію з державою відчутною для громадян завдяки майже щоденній взаємодії, прямої або непрямої. «Держави формуються зображеннями і практикою, а громадські послуги сприяють створенню цих образів і практик» [1, с. 16].

В адміністративно-правовій доктрині країн ЄС не окремо не виділяють правовий інститут адміністративних послуг. Науковці держав-членів ЄС визначають адміністративні послуги як «public services» (публічні послуги), «services of general interest» (послуги, що становлять загальний інтерес), «services of general economic interest» (послуги, що становлять загальний економічний інтерес), «services for citizens» (послуги для громадян), до яких включають послуги, що в Україні відносять до адміністративних послуг [2].

Однією з характерних рис діяльності системи публічної адміністрації у країнах-членах ЄС є наявність електронної системи комунікації з громадянами та надання їм послуг. На теренах ЄС утвердженням на сьогодні є таке явище, як електронне урядування.

Можливість використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій для надання адміністративних послуг дистанційно є важливим кроком вперед для держави на шляху розвитку системи надання таких послуг. Це дає змогу уникнути корупційних ризиків, пришвидшити процес надання послуг, та зробити їх отримання максимально комфортним для запитувача. Для розвинених держав є характерним те, що

державні та муніципальні інституції здатні оперативно реагувати на зміни в суспільстві, впроваджувати у власні сервіси та робочі процеси новітні технології. Державні структури та їх діяльність не мають технологічно відставати від приватного сектору.

На думку Я. Михайлюк, для країн ЄС характерною є така риса, як збільшення самостійності органів місцевого самоврядування щодо надання публічних послуг населенню. Вона відстоюється в європейському правовому просторі, зокрема в Європейській хартії місцевого самоврядування, що ратифікована Законом України № 452/97-ВР від 15.07.1997 р., Рамковій рекомендації Ради Європи про регіональну демократію від 17.11.2009 р., Рекомендації Ради Європи про фінансові ресурси органів місцевої влади та їхні обов'язки: тест на субсидіарність № 79 (2000) та ін. [3].

У лютому 2003 року вперше був запущений портал електронного уряду Данії – Borger.dk, згадує В. Полярна. На початковому етапі він містив лише матеріали про державні послуги інформаційно-довідкового характеру. У період з 2004-2007 роки була сформована інфраструктура електронного уряду (платіжний шлюз електронного уряду, електронний міжвідомчий документообіг, інфраструктура відкритих ключів, єдине транспортне середовище державних органів, національні реєстри ідентифікаційних номерів тощо). З 2008 року, в першу чергу, була реалізована онлайн оплата податків, державних зборів, мита та штрафів за порушення правил дорожнього руху [4].

Досвід країн ЄС вказує на те, що немає необхідності жорсткого імперативного централізованого контролю за системою надання адміністративних послуг. Децентралізація системи надання адміністративних послуг, та розширення можливостей місцевого самоврядування дають змогу зробити послуги доступнішими для запитувача, а використання новітніх технологій дає змогу пришвидшити процес надання та виключити корупційні ризики.

Слід також зазначити, що для впровадження європейського досвіду в аспекті електронних адміністративних послуг Україні також потрібно належно дбати про інформаційну та кібернетичну безпеку серверів публічних установ, адже у процесі комунікації з громадянами (ідентифікація через електронні цифрові підписи або MobilID) вони отримують доступ до персональних даних, витік яких несе загрози як окремим особам, так і державі в цілому.

Література

1. Migdal, J.S. (2001). *State in Society: Studying How States and Societies Transform and Constitute One Another*. Cambridge: Cambridge University Press.
2. Finer, S.E. (1975). *State- and Nation-Building in Europe: The Role of the Military*, in C. Tilly, (ed.), *The Formation of National States in Western Europe*. Princeton: Princeton University Press, 84-163.

3. Михайлюк Я.Б. Теоретичні засади надання адміністративних послуг у країнах Європейського Союзу та Україні, 2016. URL: <http://applaw.knu.ua/index.php/holovna/item/451-teoretychni-zasady-nadannya-administratyvnyh-poslug-u-krayinah-yevropeyskogo-soyuzu> (дата звернення 01.03.2019).

4. Полярна В.Л. Європейські практики надання електронних послуг в правоохоронній діяльності та перспективи їх впровадження в Україні. URL: http://ktpu.kpi.ua/wp-content/uploads/2017/02/Ryabets_Polyarna_Derzhavne-upravlinnya.pdf (дата звернення 01.03.2019).

УДК 342.951:351.713(043.2)

Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор,
Дувінг В.О., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ

Розкриття змісту та складових адміністративної діяльності сприятиме розумінню важливості й значення створення її моделей, які можна покласти на норми якісного адміністративного законодавства. Закони, що регулюють адміністративну діяльність у більшості розвинених країн світу, перш за все, спрямовані на зменшення стратегічно слабкого становища громадянина перед публічною владою.

Значна кількість робіт авторів, що досліджували означену тематику має спільні риси, котрі полягають у тому, що в них пропонуються низькі рівні абстрагування розгляду адміністративної діяльності, як діяльності публічної адміністрації.

Основними ознаками середовища для сучасного публічного управління є:

– адміністративне право, в якому реалізовано конкретні загальні принципи взаємодії влади і громадян (законність; відкритість та прозорість; правова визначеність; право громадян вимагати адміністративної діяльності);

– адміністративна діяльність, що означає реалізацію державної влади (за обумовленими напрямками та характеристиками).

За Е. Шмідтом-Ассманном: «Регульовальна та конститутивна функції права вимагають, щоб будь-яка адміністративна дія була зв'язана правом. Право регулює відносини між органами публічної адміністрації та навколишнім світом, а також у межах їхньої власної організаційної структури. Воно легітимує й дисциплінує публічно-адміністративну діяльність і підвищує її ефективність» [1, с. 54].

Визначимо загальні межі адміністративної діяльності. Для цього її потрібно уявити в якості підсистеми (регулятивного інституту) системи адміністративного регулювання та адміністративно-правового інституту.